

## 280.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

**U S T A W A**

z dnia 29 marca 1933 r.

**o rzeźniach z prawem wyłączności.**

**Art. 1.** (1) Gmina miejska, posiadająca co najmniej 25.000 mieszkańców, może w drodze uchwały rady miejskiej dla całego obszaru gminy lub jego części postanowić:

a) przymus uboju wyłącznie w rzeźni, utrzymywanej przez gminę, lub w rzeźni, istniejącej na podstawie upoważnienia gminy (art. 6), wszystkich lub niektórych gatunków zwierząt;

b) przymus wykonywania wyłącznie w tej rzeźni ściśle określonych czynności, związanych z ubojem zwierząt, których zakres oznaczy rozporządzenie wykonawcze;

c) przymus korzystania wyłącznie z istniejącej przy tej rzeźni chłodni lub lodowni.

(2) Uchwała ta wchodzi w życie z chwilą uruchomienia rzeźni z prawem wyłączności, powinna być jednak podana do wiadomości publicznej co najmniej na rok przed uruchomieniem tej rzeźni.

(3) Uruchomienie rzeźni z prawem wyłączności wymaga uprzedniego stwierdzenia przez właściwą władzę (art. 7), iż rzeźnia odpowiada wymaganiom, określonym w art. 2.

(4) Postanowienia artykułu niniejszego nie dotyczą uboju, dokonywanego na potrzeby wojska w rzeźniach polowych, organizowanych również w czasie ćwiczeń wojskowych i manewrów.

(5) Skutki wprowadzenia wyłączności uboju na terenie gminy nie dotyczą rzeźni, pracujących przeważnie na potrzeby eksportu, oraz rzeźni, stanowiących własność spółdzielni rolniczo-handlowych.

(6) Postanowienia artykułu niniejszego mogą mieć zastosowanie również do tych gmin miejskich i wiejskich z ludnością mniejszą, niż wskazana w ustępie pierwszym, które uzyskają na to zezwolenie Ministra Spraw Wewnętrznych, udzielone w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

**Art. 2.** (1) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu ustali warunki, którym rzeźnie z prawem wyłączności winny odpowiadać pod względem sanitarnym i technicznym, oraz przestrzegać będzie, ażeby koszty urządzenia tych rzeźni nie powodowały konieczności ustalania nadmiernych opłat za ich używanie.

(2) Ponadto rzeźnie takie winny posiadać odpowiednie chłodnie oraz zakłady do przerobu odpadków ubojowych.

**Art. 3.** Wysokość opłat za używanie rzeźni z prawem wyłączności winna być określona tak, aby opłaty te nie przekraczały kosztów utrzymania

rzeźni i urządzeń, z nią związanych, oraz kosztów amortyzacji i oprocentowania kapitału zakładcwego. Wysokość tych opłat podlega zatwierdzeniu władzy, uprawnionej do zatwierdzania budżetu danej gminy.

**Art. 4.** Gmina obowiązana jest wynagrodzić osobom, posiadającym rzeźnię na obszarze gminy, który, stosownie do art. 1, objęty zostanie prawem wyłączności, udowodnione rzeczywiste szkody, powstałe przez wprowadzenie wyłączności (art. 1).

**Art. 5.** (1) Osoby, wymienione w art. 4, winny zgłosić swe roszczenia do właściwej władzy (art. 7) w czasokresie, oznaczonym w art. 1 ust. 2, pod rygorem utraty prawa do tych roszczeń.

(2) O roszczeniu rozstrzyga właściwa władza (art. 7), po wysłuchaniu opinii powołanej przez siebie komisji szacunkowej. Skład i sposób powołania komisji szacunkowych określa Minister Spraw Wewnętrznych.

(3) Strona, niezadowolona z decyzji władzy rozstrzygającej o roszczeniu, może w ciągu dni trzydziestu od dnia doręczenia decyzji udać się na drogę sądową.

**Art. 6.** (1) Do założenia i prowadzenia rzeźni z prawem wyłączności gmina może w drodze uchwały rady gminnej upoważnić inną osobę, np. udzielić koncesji.

(2) Wzajemny stosunek w tej sprawie pomiędzy gminą a upoważnioną osobą reguluje umowa, której postanowienia nie mogą przeczyć zasadom ustawy niniejszej. Umowa taka winna zawierać przepisy o postępowaniu w sprawie zmiany wysokości objętych umową opłat za używanie rzeźni.

**Art. 7.** (1) Uchwały, wymienione w art. 1 i 6, oraz umowa, wymieniona w art. 6, wymagają do swej ważności zatwierdzenia przez właściwego wojewodę, z którym współdziała w tym zakresie wydział wojewódzki (izba wojewódzka) z głosem stanowczym, a w m. st. Warszawie — przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych.

(2) Władze, wymienione w ust. 1, są również władzami właściwymi w rozumieniu art. 1 ust. 3, art. 5 i 10.

**Art. 8.** Winny naruszenia obowiązku, ustanowionego na podstawie art. 1, ulegnie w trybie administracyjnym karze aresztu do trzech miesięcy oraz grzywny do 3.000 zł lub jednej z tych kar.

**Art. 9.** (1) W razie naruszenia obowiązku, ustanowionego na podstawie art. 1 pkt. a), należy obok kary orzec przepadek mięsa na rzecz tej gminy, której prawo wyłączności zostało naruszone.

(2) Celem zabezpieczenia przepadku władza administracyjna może mięso tymczasowo zająć i, jeżeli nie powinno być w myśl obowiązujących przepisów zniszczone, może je sprzedać.

**Art. 10.** (1) Czynne w dniu wejścia w życie ustawy niniejszej rzeźnie gminne w miejscowościach,

w których obowiązuje już przymus uboju, uznane będą za rzeźnie z prawem wyłączności w rozumieniu niniejszej ustawy, jeżeli odpowiadają warunkom, o których mowa w art. 2, lub dostosują do tych warunków swoje urządzenia w terminie, oznaczonym przez władze, określone w art. 7.

(2) Postanowienia powyższe dotyczą również rzeźni, istniejących z upoważnienia gminy (koncesjonowanych) w miejscowościach, wymienionych w ustępie poprzednim, w granicach i na czas, ustalony umową koncesyjną.

**Art. 11.** Ustawa niniejsza nie narusza postanowień prawa przemysłowego.

**Art. 12.** Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych.

**Art. 13.** Ustawa niniejsza obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej, z wyjątkiem województwa śląskiego, i wchodzi w życie w trzydziści dni po dniu ogłoszenia. Z dniem wejścia w życie ustawy niniejszej tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach, unormowanych tą ustawą, w szczególności:

a) ustawa z dnia 18 marca 1868 r. w sprawie urządzenia rzeźni publicznych z prawem wyłączności (Zb. u. pr. str. 277) w brzmieniu ustawy z dnia 9 marca 1881 r. (Zb. u. pr. str. 273) i ustawy z dnia 29 maja 1902 r. (Zb. u. pr. str. 162);

b) postanowienia b. Rady Administracyjnej z dnia 3/15 stycznia 1867 r. (Zb. Przep. Adm. Kr. Pol. Wydz. Spr. Wew. cz. V t. III wyd. 1868 r.), dotyczące uprawnień gmin do zakładania i utrzymania rzeźni z prawem wyłączności.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

*Sew. Ludkiewicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*